

la pre vysielanie a retransmisiu
m. SNP 12, 811 02 Bratislava

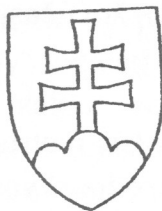
Dňa: 26. NOV. 2003

LO:

1450

Obec:

P90

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Kováčovej a členov JUDr. Idy Hanzelovej, JUDr. Eleny Závadskej, Anny Žákovej a JUDr. Sergeja Kohuta v právnej veci navrhovateľa **Radio Nitra, spol. s r. o.**, Nitra, Štefánikova trieda č. 46, zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, Bratislava, Nezábudková č. 22 proti odporkyni **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Námestie SNP č. 12 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. marca 2003 č. k. 4 SŽ 145/02- 21 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok zo dňa 25.3. 2003 č. k. 4 SŽ 145/02- 21 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Najvyšší súd SR ako súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporkyne č. RP/116/2002 zo dňa 4. septembra 2002, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľovi podľa § 67 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) pokutu vo výške 35 000 Sk na tom skutkovom základe, že navrhovateľ dňa 12. júla 2002 v rámci programu „K veciam verejným“ odvysielal slovné vyjadrenia, týkajúce sa politickej strany HZDS, ktoré boli politickou reklamou. Súčasne

uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 2000 Sk do 15 dní na účet súdu a vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal zmeny napadnutého rozsudku a zrušenia rozhodnutia odporkyne č. RP/116/2002 zo dňa 4. septembra 2002. Zotrval pritom na dôvodoch návrhu a tvrdil, že ani odporkyňa a ani súd prvého stupňa sa dôsledne nevysporiadali s otázkou, že politická reklama sa nemôže vykonávať pre subjekt, ktorý nie je registrovaný na ministerstve vnútra SR v takej podobe, ako ju správny orgán uvádza. Poukázal tiež na to, že tzv. monitorovacia činnosť odporkyne nevykazuje také kvalitatívne parametre, ktoré by oprávňovali prísť k záveru, že skutková stránka veci bola riadne zistená a že vydanie rozhodnutia bolo správne.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia sa vyporiadala so všetkým námietkami navrhovateľky a preto súd prvého stupňa neprisvedčil tvrdeniam navrhovateľa, že rozhodnutie odporkyne nemá skutkový ani právny podklad. Zdôraznila, že navrhovateľ ako vysielateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinností, uložených zákonom, teda aj za porušenie zákazu (§ 32 ods. 10) vysielateľ politickú reklamu. Námietku navrhovateľa, týkajúcu sa označenia resp. názvu politického subjektu, označila za zavádzajúcu a nezodpovedajúcu skutočnosti, keďže v napadnutom rozhodnutí je uvedený názov politickej strany HZDS, názov „HZDS ĽS“ je v rozhodnutí použitý len v citácii vyjadrenia účastníka konania.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 25. septembra 2003 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Ustanovenie § 32 ods. 10 zákona obsahuje zákaz vysielania politickej reklamy a reklamy propagujúcej náboženstvo alebo ateizmus, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Za porušenie uvedeného zákonného zákazu, pri splnení ďalších podmienok zákona, uložila odporkyňa navrhovateľovi pokutu vo výške 35 000 Sk. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že v konaní a postupe odporkyne súd nezistil porušenia zákona, vytýkané navrhovateľom, ktoré by mali za následok porušenie chránených záujmov navrhovateľa. Naopak, navrhovateľ pri vysielaní porušil zákaz vysielania politickej reklamy, čím sa stal objektívne zodpovedným zo spáchania správneho deliktu.

Ani odvolací senát nezistil, že by pri rozhodovaní a postupe odporkyne došlo k porušeniu zákona a že by v danej veci bolo možné vysloviť právny záver, že navrhovateľ zákonný zákaz neporušil. Všeobecne formulovaným námietkam navrhovateľa v odvolaní nebolo preto možné v odvolacom konaní vyhovieť. Právnu relevanciu nemalo ani tvrdenie o označení subjektu, ktorý nebol na Ministerstve vnútra SR registrovaný v podobe, uvádzanej správnym orgánom, lebo vôbec nebolo sporné, o ktorom politickom subjekte sa v danom vysielaní hovorilo.

Keď teda odporkyňa ako aj trojčlenný prvostupňový senát najvyššieho súdu pri rozhodovaní v danej veci vyslovili záver, že došlo zo strany navrhovateľa k porušeniu zákonného zákazu ustanovenia § 32 ods. 10 v časti, zakazujúcej vysielanie politickej reklamy, tento názor považoval aj odvolací päťčlenný senát najvyššieho súdu za správny.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku náležitým spôsobom a presvedčivo odôvodnil svoj záver, že v priebehu správneho konania nedošlo k porušeniu zákona a poškodeniu chránených záujmov navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporkyni v tomto konaní náhrada trov nepatrí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 25. septembra 2003

JUDr. Elena Kováčová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: